

[Arbejdsministeren]

oprettet en telefonisk kemiservice, som står til rådighed for dem, der måtte være i tvivl, om det er et sundhedsfarligt stof, de arbejder med. Der er endvidere planer om et mere åbent produktregister med en database om de farlige stoffer.

I forbindelse med den forebyggende indsats fra det offentliges side er det afgørende, at bevidstheden om sundhedsfaren fra stoffer og materialer i stadig stigende grad afspejler sig ikke kun hos Arbejdstilsynet, men også hos de mange andre myndigheder og institutioner, som har at gøre med personer og virksomheder, som er udsat for eller bruger stofferne. Arbejdstilsynet har indledt et samarbejde med andre myndigheder bl.a. om gennemførelsen af de sundhedspolitiske mål, som Danmark har tilsluttet sig i forbindelse med WHO's program »Sundhed for alle i år 2000«. Dette samarbejde blev allerede nævnt og fremhævet i regeringens redegørelse den 16. maj 1986 for den samlede sundhedspolitik, og samarbejdet er efter regeringens opfattelse en helt central forudsætning for en effektiv begrænsning af sundhedsskadelige påvirkninger fra farlige stoffer og materialer og lignende.

Regeringens ønske om en opprioritering af det forebyggende arbejde kræver først og fremmest en øget inddragelse af bedrifts-sundhedstjenesten og sikkerhedsorganisationen – og jeg håber, at hr. Tommy Dinesen hørte det: en øget inddragelse af bedrifts-sundhedstjenesten og sikkerhedsorganisationen – i løsningen af arbejdsmiljøproblemerne ude på virksomhederne. En udvikling af Bedriftssundhedstjenesten og sikkerhedsorganisationen i takt med ønsket om en forøget vægt på forebyggelsen er en af de ting, som jeg mener må drøftes nærmere med arbejdsmarkedets parter, for at man kan komme videre i den praktiske håndtering af spørgsmålet om sundhedsfarlige stoffer og materialer.

Endelig er en meget væsentlig vinkel på det forebyggende arbejde en styrkelse af forsknings- og udviklingsindsatsen vedrørende sundhedsfarlige stoffer og materialer. Forskning og dokumentation er væsentlig, både for at man kan finde erstatningsmuligheder for de farlige stoffer og prioritere den indsats, Arbejdstilsynet skal udøve, således at ressourcerne bliver anvendt dér, hvor de giver størst sundhedsmæssig effekt.

Arbejdstilsynet har som nævnt under den foregående debat udarbejdet en prioriteringsliste, den såkaldte top 11-liste, hvor sygdomsområder, der har med udsættelse for sundhedsfarlige stoffer at gøre, er blevet meget højt prioriteret.

Det er mit håb, at forsknings- og dokumentationsindsatsen vil blive forstærket i de kommende år, dels i og med at Arbejdstiljøinstituttet nu snart kan flytte til nye lokaler med væsentlig bedre laboratorie- og udstyrsforhold, dels under hensyn til den forhøjelse af Arbejdstiljøfondens midler med 10 mill. kr., som regeringen gennemførte med virkning fra 1985. Dér var altså Arbejdstiljøfonden, hr. Taanquist.

Jeg vil i øvrigt også nævne, at Arbejdstiljøinstituttet selv vurderer, at det, at man bliver samlet i fælles lokaler med bedre udstyr, vil øge forskningsmiljøet ganske væsentligt, sådan at man regner med at få en meget større produktivitet ud af miljøinstituttets forskning.

Det er regeringens opfattelse, at en forstærket kontakt mellem forskning og erhvervsliv vedrørende udviklingen af miljøvenlige produkter er afgørende for, om det er realistisk at stile mod, at ansatte ikke udsættes for sundhedsskadelige påvirkninger fra stoffer i arbejdsmiljøet. Det er regeringens opfattelse, at udviklingen af nye og mindre farlige stoffer og materialer må ses som et resultat både af restriktive regler fra det offentliges side og af en betydelig forsknings- og udviklingsindsats i de berørte danske virksomheder.

De miljøvenlige produkter, som er udviklet på asbestområdet, på malervareområdet og på cementområdet, for at nævne tre af de bedst kendte eksempler, bekræfter, at høje krav til arbejdsmiljøet direkte kan virke fremmende på udviklingen af mindre farlige erstatningsprodukter.

Forskningen og udviklingen bør derfor forstærkes og fremmes, også igennem varsling og information imellem virksomhederne og det offentlige, således at vi gør fælles sag for at opfylde det mål, som regeringen har sat sig: størst mulig reduktion af den sundhedsfare, der kan opstå, når mennesker arbejder med farlige stoffer og materialer i arbejdslivet.

Forhandling